

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Først vil jeg sige tak for bemærkningerne, og så vil jeg sige til fru Anne Baastrup, at vi selvfølgelig har tænkt nøje over vores stillingtagen med hensyn til de sociale kriterier. Det er en debat, der sent i behandlingen af dette lovforslag er blevet rejst af nogle læger, men jeg synes, det er vigtigt, at vi signalerer, at vi ønsker visse grænser for, hvem vi skal tilbyde behandlingen.

Og til hr. Duetoft vil jeg sige, at lægerne jo netop har mulighed for afgøre, i hvor svær en grad vedkommende par er belastet af f.eks. en sindssygdom, men at de selvfølgelig kan tillade kunstig befrugtning, hvis de mennesker, der ønsker behandling, er blevet erklæret raske. Længere er den ikke. Det, ændringsforslaget handler om, er jo folk, der er i den situation, at de er syge, medens de ansøger om kunstig befrugtning, og dér anser vi det ikke for at være formålstjenligt, at de bliver tilbudt behandlingen.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Med hensyn til de sociale kriterier, altså betingelserne for at kunne få en kunstig befrugtning, har jeg stillet nogle ændringsforslag, som går på, at der skal anlægges de samme kriterier som med hensyn til adoption.

Vi har før diskuteret betingelserne for adoption i forbindelse med loven om kunstig befrugtning – det gjorde vi i sidste samling – og da var mange af Folketingets medlemmer heroppe på talerstolen og tale for en lempelse af reglerne for adoption. Nu forstår jeg, at der så er et udvalg, der arbejder med det.

Hvis man nu forestillede sig, at de regler blev mere fornuftige, var det så ikke rimeligt, at det var de samme kriterier, der kom til at gælde med hensyn til tilladelse til kunstig befrugtning? Så vil man jo også kunne vurdere, om det er en sindslidende eller en narkoman eller andre med livstruende sygdomme, og om det er fornuftigt, at et nyt menneskeliv skal begynde i den familie.

Så jeg kan da anbefale de medlemmer af Folketinget, som er utilfredse med den lidt bombastiske fremstilling fra Fremskridtspartiets side, at stemme for de ændringsforslag, jeg har stillet, for de går altså på at anlægge nøjagtig de samme kriterier som vedrørende adoption.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Fru Vibeke Peschardt, fru Tove Fergo og hr. Duetoft bliver ved med at køre derudad med, at det skulle være et Fremskridtsforslag, De Konservative har yttret ønske om måske at støtte. Jeg vil sige én gang for alle: Det er ikke Fremskridtspartiets forslag; så håber jeg, man forstår det. Det er utrolig vigtigt i hvert fald for undertegnede, at det bliver understreget endnu en gang.

Jeg er ikke tilhænger af det forslag, selv om jeg er i Fremskridtspartiets folketingsgruppe. Det er et forslag fra et enkelt medlem, og hvordan resten af gruppen stemmer, ved jeg ikke noget om. Det ser vi jo med mange ændringsforslag her. Jeg kan jo ikke hænge hele Venstres gruppe op på de ændringsforslag, fru Tove Fergo stiller. Det går jeg også ud fra at Tove Fergo enig i.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er rigtigt, det er vist hr. Kim Behnke, der har stillet det ændringsforslag, og jeg vil lige sige, at jeg i hvert fald selv har anbefalet gruppen, at vi støttede det, ud fra lighedsbetragtningen med adoption.

Jeg synes, at det svar, vi har fået af sundhedsministeren, er alt for ringe til, at vi kan bruge det til noget. Det handler jo bare om, at lægerne jo aldrig vil drømme om ikke at lave en sundhedsvurdering; men det er jo præcis det, lægerne kan føle sig nødt til at undlade at gøre.

Til hr. Bruno Jerups kommentarer til fru Henriette Kjær vil jeg lige sige, at vi jo altså ikke vil sterilisere mennesker, der er sindssyge osv., men børnene tvangsfjernes lige ud af maven på dem, lige ud af maven på dem! Og så er spørgsmålet: Skal vi også ligefrem putte dem ind i maven på dem først? Det er jo sådan noget, man kunne spørge sig om.

Men jeg tror, hr. Peter Duetoft har ret i, at der er for meget usikkerhed om de dér diagnoser, som det også har vist sig med en række andre sundhedsbelastninger – vi ved det fra adoptionerne også – så jeg vil foreslå, at vi mellem anden og tredje behandling tager ministeren i samråd og så bruger den lejlighed til at snakke, selvfølgelig med ministeren, men også med hinden, om, hvordan man kan lave nogle formuleringer, som tilnærmer det til adoptionsbestemmelserne og hjælper de læger, der føler, at det er fuldstændig skørt, at de skal stå og putte